

האדמו"ר רבי נחום מצ'רנוביל זצ"ל, הגיע פעם אחת לאכסניא של יהודי באחד הכפרים הנידחים. בחצות הלילה קם רבי נחום ממשכבו, התישב על הארץ, וערך "תיקון חצות" בבכי גדול. בעל האכסניא שהתעורר לקול הבכי, סבר לתומו שדבר-מה קרה לאורח שלו, ורץ בבהלה לדרוש בשלומו. כאשר שאלו לפשר בכייתו, השיבו הצדיק שהוא עסוק בתפילה ובתחנונים לפני בורא עולם שישלח מהרה את משיח צדקנו.

בראותו שהיהודי עדיין מסתכל עליו בתמהון, שאלו רבי נחום: וכי אינך רוצה שהמשיח יבוא ונעלה כולנו לירושלים? השיב לו הכפרי: "איני יודע, עלי להיוועץ עם אשתי".

כעבור שעה קלה שב ואמר בשם אשתו, שאין הם יכולים להזניח את הברווזים והתרנגולות שהם מגדלים, ולפיכך אין הם מעוניינים לעקור מכאן לירושלים.

חזר רבי נחום ושאל: "ומה תעשו לכשיבואו שודדים ויגזלו מכם רכושכם, ואולי אף חייכם יהיו נתונים אז בסכנה?"

לא ידע האיש מה להשיב, ושוב התייעץ עם אשתו. תשובתה לא איתרה מלבוא: "אמור לו לרבי, אם כך, שיתפלל שיבוא המשיח ויעביר את ה'שודדים' לירושלים..."

(לקח טוב, חלק ב', עמוד רנז)

כאן שואל עבור בן...

"כאן הבן שואל..."

חסיד אחד בא אל האדמו"ר בעל "תפארת שלמה" מראדומסק זצ"ל, וביקש להתברך מפיו בזרע של קיימא. הורה הרבי להישאר אצלו לחג הפסח.

בליל הסדר אמר לו הרבי, קרא נא מה שכתוב בהגדה: "כאן הבן שואל" – כאן אפשר לשאול ולבקש בן...

וכן היה, לשנה הבאה נולד לו בן זכר!!!

(אהל שלמה, דף נ"ד)